

"مینی بچی - یہ پتت دنیا ایک پُراٹا گانو هئ، یہ تمہاری رہنی لائق نہیں، تمہین آب نئین پاؤں دنیا ہ چلنا ہئ"

پرشن :- باب اپنی بچوں کو اُنتی کی کوئی نسی ایک یُکتی بتاتی ہئ؟

اُتر :- بچی، تم آگیاکاری بن باب دادا کی مت پر چلتی رہو۔ باب دادا دونوں اکنی ہئ، اس لیئی اگر انکی کھنی سین کچ نقصان یہی ہوئا تو یہی ریسپانسیبل باب ہئ، سپریک کر دینگا۔ تم اپنی مت نہیں چلائو، شو بابا کی مت سمجھکر چلتی رہو تو بہت اُنتی ہونگی۔

اوم شانتی۔ پھلی مکیہ بات روحانی بچوں کو روحانی باب سمجھاتی ہئ ک اپنی کو آتما نشچیہ کر بئنو اور باب کو یاد کرو تو تمہاری سپری دک دُر ہو جائیںگی۔ وو لوگ آشیرواد کرتی ہئ نان۔ یہ باب یہی کھتی ہئ بچوں، تمہاری سپری دک دُر ہو جائیںگی۔ صرف اپنی کو آتما سمجھ باب کو یاد کرو۔ یہ تو اُتی سھج ہئ۔ یہ ہئ پارت کا پراچین سھج راج یوگ۔ پراچین کا یہی ڈائیم تو چاھیئی نان۔ لانگ لانگ یہی کتنا؟ باب سمجھاتی ہئ پوری پانچ ہزار ورش پھلی یہ راج یوگ سکایا تا۔ یہ باب بگر کوئی سمجھاء نہیں سکتی اور بچوں بگر کوئی سمجھ نہ سکی۔ گائیں یہی ہئ آتمائیں بچی اور پرماتما باب الگ رہی بھوکال.... باب ہیں کھتی ہئ تم سیڑھی اُترتی اُترتی پنت بن پری ہو۔ اب سمرتی آئی۔ سپری چلاتی ہئ ہی پتت پاؤں.... کلهیگ ہ پتت ہیں ہوتی ہئ۔ ستیگ ہ ہوتی ہئ پاؤں۔ وہ ہئ ہیں پاؤں دنیا۔ یہ پُراٹی پتت دنیا رہنی لائق نہیں ہئ۔ پرنتو مايا کا یہی پریاگ کوئی کم نہیں ہئ۔ یہاں دیکو تو 100-125 منزل کی بڑی بڑی مکان بناتی رہتی ہئ، انکو مايا کا پامپ کھا جاتا ہئ۔ مايا کا جلوا ائسا ہئ جو کھو سورگ چلو تو کھے دیتی ہماری لیئی سورگ تو یہاں ہیں ہئ، انکو مايا کا جلوا کھا جاتا ہئ۔ پرنتو تم بچی جانتی ہو یہ تو پُراٹا گانو ہئ، انکو کھا جاتا ہئ نرک، پُراٹی دنیا سو یہی رُرُو نرک۔ ستیگ کو کھا ہیں جاتا ہئ سورگ۔ یہ اکیر تو ہئ نان۔ انکو وشس ورلد تو سپ کھینگی۔ وائیسلیس ورلد تو وہ سورگ تا۔ سورگ کو کھا ہیں جاتا ہئ وائیسلیس ورلد، نرک کو وشس ورلد کھا جاتا ہئ۔ کتنی یہی سھج باتیں کیوں نہیں کسکی بُدی ہ پُر آتی ہئ! منش کتنی دکی ہئ۔ کتنی لڑائی جھگڑی آد ہوتی رہتی ہئ۔ دن پرست دن بامبس آد یہی ائسی بناتی رہتی ہئ، جو گری اور منش ختم ہو جائی۔ پرنتو تھج بُدی منش سمجھنی نہیں ہئ ک ایسی کیا ہونی والا ہئ۔ یہ باتیں کوئی سمجھاء نہیں سکنی سوائے باب کی۔ کیا ہونی والا ہئ؟ پُراٹی دنیا کا وناش ہونا ہئ اور نئین دنیا کی استاپنا یہی گپت ہو رہی ہئ۔

تم بچوں کو کھا ہیں جاتا ہئ گپت واریئرس۔ کوئی سمجھتی ہئ کیا ک تم لڑائی کر رہی ہو۔ تمہاری لڑائی ہئ ہیں پانچ و کاروں سین۔ سپری کھتی ہو پوئر بنو۔ ایک باب کی بچی ہو نان۔ پرجاپتا برہما کی بچی تو سپری پائی بھن ہوئی نان۔ سمجھانی کی بڑی یُکتیاں چاھیئی۔ پرجاپتا برہما کی تو دیر بچی ہئ، ایک تو نہیں۔ نام ہیں ہئ پرجاپتا۔ لوک

باپ کو کیپی پر جاپتا نهیں کھینگی۔ پر جاپتا برهما ہئ تو اُنکی سپ بچی آپس ۾ پائی بہن، برمکمار کماریان ڈھری نان۔ پرنتو سمجھتی نہیں۔ جئسی پتربندی ہئ سمجھنی کی گوشش یہی نہیں کرتی۔ پر جاپتا برهما کی بچی پائی بہن ہو گئی۔ وکار ۾ تو جا نہ سکی۔ تمہاری بورڈ پر یہی پر جاپتا اکیر بہت ضروری ہئ۔ یہم اکیر تو ضرور دالنا چاہیئی۔ صرف برهما لکنی سین اتنا زوردار نہیں ہوتا ہئ۔ تو بورڈ ۾ یہی کریکٹ اکیر لک سڈارنا پری۔ یہم ہئ بہت ضروری اکیر۔ برهما نام تو فیمیل کا یہی ہئ۔ نام ہیں کُٹ گئی ہئ تو میل کا نام فیمیل پر رک دیتی ہئ۔ اتنی نام لائی کھان سین؟ ہئ تو سپ دراما پلئن آنسار۔ باپ کا وفادار، آگیا کاری بننا کوئی ماسی کا گھر نہیں ہئ۔ باپ اور دادا دونوں اکنی ہئ نان۔ سمجھنے نہیں سکتی ہئ۔ یہم کوئن ہئ؟ قب شو بابا کھتی ہئ میری آگیا کو یہی سمجھنے نہیں سکتی ہئ۔ اُتنا کھین یا سُلتا، تم سمجھو شو بابا کھتی ہئ تو ریسپانسیبل وہ ہو جائینا۔ اُنکی کھنی سین کُچ نقصان ہوئا تو یہی ریسپانسیبل وہ ہونگی۔ وہ سپ نیک کر دینا۔ شو بابا کا ہیں سمجھتی رہو تو تمہاری اُنٹی بہت ہونگی۔ پرنتو مشکل سمجھتی ہئ۔ کوئی قر اپنی مت پر چلتی رہتی ہئ۔ باپ کتنا دوڑ سین آتی ہئ بچوں کو بدئریکشن دینی، سمجھانی۔ اور کوئی پاس تو یہم اسپرچوئل نالیج ہئ نہیں۔ سارا دن یہم چنتن چلنا چاہیئی کیا لکین جو منش سمجھی۔ اُنسی اُنسی سیدی اکیر لکنی چاہیئی جو منشوں کی درشتی پری۔ تم اُسا سمجھائو جو کوئی پرشن پوچنی کی درکار ہیں نہ پری۔ بولو باپ کھتی ہئ اپنی کو آتما سمجھ ماجھی یاد کرو تو سپ دُک دوڑ ہو جائینگی۔ جو آچی ریت یاد ۾ رہینگی وہی اونچ پد پائینگی۔ یہم تو سیکنڈ کی بات ہئ۔ منش کیا کیا پوچتی رہتی ہئ تم کُچ یہی نہیں بتائو۔ بولو، جاستی پوچو مت۔ پھلی ایک بات نشچیہ کرو، پرشنون کی جاستی جھنگل ۾ پر جائینگی تو قر نکلنی کا راستا ملینا نہیں۔ جئسی قاگی ۾ منش موںجھ جاتی ہئ تو قر نکل نہیں سکتی ہئ، یہم یہی اُنسی ہئ منش کھان سین کھان مايا طرف نکل جاتی ہئ۔ اس لیئی پھلی سیکو ایک ہیں بات بتاؤ تو آتما ہو آوناشی۔ باپ یہی آوناشی ہئ، پتت پاون ہئ۔ تم ہو پتت۔ اب یا تو گھر جانا ہئ یا نئین دنیا ۾۔ پُراٹی دنیا ۾ پچاڑی تک آتی رہتی ہئ۔ جو پورا پڑھینگی نہیں وہ تو ضرور پیچی آئینگی۔ کتنا حساب ہئ اور قر پڑھائی سین یہی سمجھا جاتا ہئ پھلی کوئن جائینا؟ اسکول ۾ یہی نشانی دکاتی ہئ نان۔ دؤڑی پھن هات لگاء کر آئو۔ پھلی نمبر والی کو انعام ملتا ہئ، یہم ہئ بیحد کی بات۔ بیحد کا انعام ملتا ہئ۔ باپ کھنی ہئ یاد کی یاترا پر رہو۔ دئوی گٹ ڈارٹ کرنی ہئ۔ سروگٹ سمنپن یہاں بننا ہئ اس لیئی بابا کھتی ہئ چارت رکو۔ یاد کی یاترا کا یہی چارت رکو تو پتتا پرینگا کھم فائدی ۾ ہئ یا گھاٹی ۾؟ پرنتو بچی رکتی نہیں ہئ۔ بابا کھتی ہئ لیکن بچی کرتی نہیں۔ بہت ٿوري کرتی ہئ اس لیئی مالھا یہی کتنی ٿورون کی ہیں ہئ۔ آٹ بڑی اسکالر شپ لینگی ۱۰۸ پلس ۾ رہتی ہئ نان۔ پلس ۾ کوئن جائینگی؟ بادشاہ اور راٹی۔ بہت ذرا سا فرق رہتا ہئ۔

تو باب ڪهٽي هئ پهلي آپني ڪو آتما سمجھو اُر باپ ڪوياد ڪرو يهي هئ ياد ڪي ياترا. بس يهي باپ ڪا ميسیح دينا هئ. تیک تیک ڪرنی ڪي ڏرڪار نهين، من مناپو. ديه ڪي سڀ سنپند چور، پُراڻي دنيا ۾ سڀڪا بُڌي سين تياڳ ڪرنا هئ. ڪيونڪ آب واپس جانا هئ، اشريري بننا هئ. يهان بابا ياد ڏلاتي هئ ڦر ساري دين ۾ بلڪل ياد پي نهين ڪرتi، شريمت پر نهين چلتi هئ. بُڌي ۾ بئنتا نهين هئ. باپ ڪهٽي هئ نئين دنيا ۾ جانا هئ تو تمپردان سين ستويپردان بننا هئ. بابا نين همڪو راجيم پاڳيم ديتا، هم نين ڦر آئسي گنوایا، 84 جنم ليئي. لاڪون ورش ڪي بات نهين، بہت بچي ٻال ڪو نه جاني ڪارڻ ڦر بہت پرشن پُوجتي رهتي هئ. باپ ڪهٽي هئ پهلي مام ايڪم ياد ڪرو تو پاپ ڪت جائي اُر دئوي گڻ ڏارڻ ڪرو تو ديوتا بن جائيني اُر ڪچ پُچني ڪي ڏرڪار نهين. ٻال نه سمجھم بي تي ڪي تیک تیک ڪرنی سين خد پي مونجهم جاتي هئ ڦر تنگ هو پرتi هئ. باپ ڪهٽي هئ پهلي ٻال ڪو جاني سين سڀ ڪچ جان جائيني. ميري دواران ميري ڪو جاني سين تم سڀ ڪچ جان جائيني. باقي جاني ڪا ڪچ رهينغا نهين. اس ليئي سات روز رکي جاتي هئ. سات روز ۾ بہت سمجھم سكتi هئ. پرنتو نمبروار سمجھنی والي هوتي هئ. ڪوئي تو ڪچ يي سمجھتي نهين. وهم ڪيا راجا راڻي بنيني. ايڪ ڪي اوپر راجائي ڪرينني ڪيا؟ هر ايڪ ڪو آپني پرجا بناني هئ. ٿائيم بہت ويست ڪرتi هئ. باپ تو ڪهٽي هئ بچاري هئ. ڀل ڪتنi ڀي بڙي بڙي مرتبوي والي هئ، پرنتو باپ جانتي هئ. يهم تو سڀ ڪچ متي ۾ مل جانا هئ. باقي ٿورا سميم هئ. وناش ڪالي وپريت بُڌي والون ڪا تو وناش هونا هئ. هم آتمائون ڪي پريت بُڌي ڪتنi هئ، وهم تو سمجھم سكتi هئ. ڪوئي ڪهٽي هئ ايڪ دو گھنتي ياد رهتي هئ! ڪيا لوڪ باپ سين تم ايڪ دو گھنتا پريت رکتي هو؟ سارا دن بابا بابا ڪرتi رهتي هو. يهان ڀل بابا بابا ڪهٽي هئ پرنتو هڏي پريت ٿوريئي هئ. بار بار ڪهٽي هئ شو بابا ڪو ياد ڪرتi رهو. سچ سچ ياد ڪرنا هئ. چالاڪي چل نه سکي. بہت هئ جو ڪهٽي هئ هم تو شو بابا ڪو بہت ياد ڪرتi هئ ڦر وهم تو اُڙني لگ پري. بابا بس هم تو جاتي هئ سروس پر بہتون ڪا ڪلياط ڪرنی. جتنا بہتون ڪو پيغام ديني ڪي اُتنا ياد ۾ رهيني. بہت بچيان ڪهٽي هئ بندن هئ. اُڙي، بندن تو ساري دنيا ڪو هئ، بندن ڪو ڀڪتي سين ڪاتنا هئ. ڀڪتian بہت هئ، سمجھو ڪله مِر پرتi هئ ڦر بچي ڪون سنپاليني؟ ضرور ڪوئي نه ڪوئي سنپالني والي نکل پريني. آگيان ڪال ۾ تو دوسري شادي ڪر ليتي هئ. اس سميم تو شادي ڀي مصيبيت هئ. ڪسکو ٿورا پئسا ديكربولو بچون ڪو سنپالو. تمها را يهم مرجيوا جنم هئ نان. جيتي جي مِر گئي ڦر پيچي ڪون سنپاليني؟ تو ضرور نرس رکني پري. پئسي سين ڪيا نهين هو سکتا هئ. بندن مڪت ضرور بننا هئ. سروس ڪي شونق والي آپيبيهين پاڳيني. دنيا سين مِر گئي نان. يهان تو باپ ڪهٽي هئ مِتر سنپنديون آد ڪا ڀي اُدار ڪرو. سڀڪو پيغام دينا هئ من مناپو ڪا، تو تمپردان سين ستويپردان بن جائي. يهم باپ هين ڪهٽي هئ اُر تو اوپر سين آتي هئ. انکي پرجا ڀي انکي پچاڙي آتي رهيني. جئسي ڪرائيست سڀڪو نيچي لي آتي هئ. نيچي پارت بجاتي جب آشانت هوتي هئ تو ڪهٽي هئ همڪو شانتي چاهيئي. بئني

تو ٿي شانتي ۾ ٿر پرسپيٽر ڪي پچاڙي آنا پرتا هئ. ٿر ڪهتي هئ هي پتت پاون آئو، ڪئسا ڪيل بنا هوئا هئ. وهم آفت ۾ آكر لکش لينگي. بچون نين ساکياتڪار ڪيئا هوئا هئ. من مناپو ڪا لکش آكر لينگي. آپي تم بيگر ٿ پرنس بنتي هو. اس سميه ڪي جو شاهوڪار هئ، وو بيگر بنينگي. وندر هئ. اس ڪيل ڪو ڏرا ڀي ڪوئي نهين جانتي هئ. ساري راڄڌاني إستاپن هو رهي هئ. ڪوئي تو غريب ڀي بنينگي نان. يهه بڙي دورانديش بڏي سين سمجھني ڪي باتين هئ. پچاڙي ۾ سڀ ساکياتڪار هونگا ڪ هم ڪئسي ٿرنسفر هو تي هئ. تم پڙهتي هو نئين دنيا ڪي ليئي. آپي هو سنگم پر. پڙه ڪر پاس ڪرينجي تو دئوي ڪل ۾ جائينگي. آپي برهمنط ڪل ۾ هئ. يهه باتين ڪوئي سمجھه نه سکي. ڀوان پڙهاتي هئ، ڏرا ڀي ڪسکي بڏي ۾ نهين بئنتا. نراڪار ڀوان ضرور آئينگا نان. يهه دراما بڙا وندرفل بنا هوئا هئ، اُسکو تم جانتي هو اور پارت بجا رهي هو. ترموري ڪي چتر پر ڀي سمجھانا پري برهما دواران إستاپنا. وناش تو آتميٽكلي هونا هين هئ. صرف نام رک دينما هئ. يهه ڀي دراما بنا هوئا هئ. مکيم بات هئ آپني ڪو آتما سمجھه باپ ڪو ياد ڪرو تو جنڪ اُتر جائي. إسکول ۾ جتنا آچي ريت پڙهينگي، بڙي آمدنی هونگي. تمکو 21 جنم ڪي ليئي هيٺ ويٺ ملتني هئ، ڪم بات هئ ڪيا. يهان ٻل ويٺ هئ پرنتو ڦائيں نهين هئ جو پُتر پوتري ڪا سکي. باپ نين سڀ ڪچ اس شيوا ۾ لڳاء دينما تو ڪتنا جمع هو گيا. سڀڪا ٿوريئي جمع هو تا هئ. اتنى لکپتي هئ، پئسا ڪام آئينگا نهين. باپ لينگي هين نهين جو ٿر دينا پري. آچا!

ميٺي ميٺي سڪيلڊي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اور گدمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مکيم سار

(1) ٻندن ڪا ٿاني ڪي ٻكتي رچني هئ. جگري باپ سين پريٽ رکني هئ. باپ ڪا سڀڪو پيغام دي، سڀڪا ڪلياڻ ڪرنا هئ.

(2) دورانديشي بڏي سين اس بيحد ڪي ڪيل ڪو سمجھانا هئ. بيگر ٿ پرنس بنني ڪي پڙهائي پر پورا ڏيان دينا هئ. ياد ڪا سچا سچا چارت رکنا هئ.

وردان - ستينتا ڪي آدار پر ايڪ باپ ڪو پرتکيه ڪرنبي والي، فريبيه آقارني سوروبيو
ستينتا هين پرتکيتا ڪا آدار هئ. باپ ڪو پرتکيه ڪرنبي ڪي ليئي نريبيه اور آقارني سوروپ بن ڪر بولو، سنكوق سين نهين. جب آنيڪ مت والي صرف ايڪ بات ڪو مان لينگي ڪ هم سڀڪا باپ ايڪ هئ اور وهي آب ڪاريه ڪر رهي هئ، هم سڀ ايڪ ڪي سنتان ايڪ هئ اور يهه ايڪ هين يتارت هئ... تو وجئه ڪا جهندا لهرا جائينگا. اسي سنكليب سين مكتبي ڏام جائينگي اور ٿر جب آپنا آپنا پارت بجانبي آئينگي تو پهلي يهي سنسڪار امرج هونگي ڪ گاد از ون. يهي گولدن ايج ڪي سمرتي هئ.

سلوگن - سهن ڪرنا هين سيم ڪي شكتي روپ ڪو پرتکيه ڪرنا هئ.